

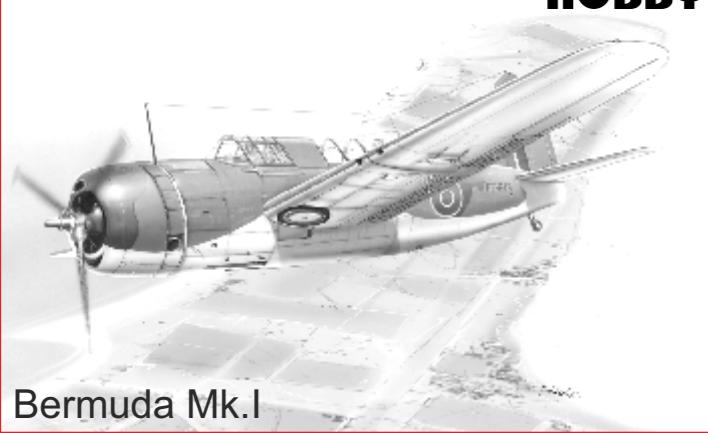
**special
HOBBY****RAF Aircraft in 1/72 Scale
by Special Hobby Kits**

SH72103

Hawker Tempest Mk.V

SH72191

Bermuda Mk.I

SH72227

Supermarine Spitfire Mk.21

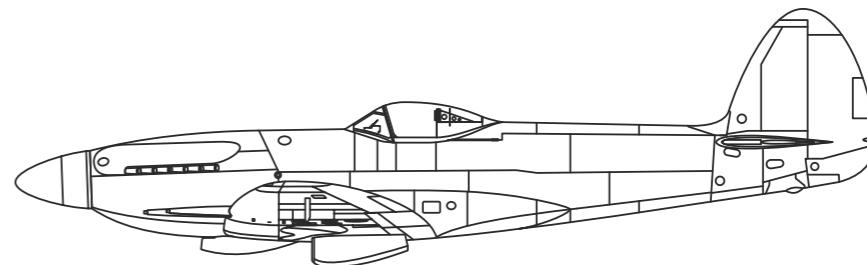
USE CMK TOOLS AND WEATHERING PIGMENTS FOR YOU KITS.**H1010 HANDLE FOR OUR SAWs****- PRICELESS TOOL FOR RESIN
PARTS ADJUSTMENT**

H1011 CMK SANDING STICK
- FOUR DIFFERENT GRIT
OF SANDING PAPERS ON
ONE SANDING STICK.

ALL OF THE ABOVE ITEMS CAN BE FOUND AND ORDERED
VIA OUR OFFICIAL WEBSITE AND E-SHOP.....

WWW.CMKKITS.COM

**special
HOBBY**
1/72

Supermarine Spitfire Mk.24
"The Last of The Best"

Spitfire variant development is not paradox free. The development in fact ran in two separate lines. Some of the Spitfire versions were developed as emergency solutions for current enemy's air superiority (for instance Mk.IX or Mk.XII). Other versions came through long development process such as Mk.VIII or Mk.XVIII and also version Mk.21. The development of this version had been started in 1942. This version was to be equipped with Griffon 61 engine and new wing designated "type Y". This wing featured higher structural strength, higher area and bigger ailerons. Due to higher speeds the original Spitfire's elliptical wing didn't have appropriate characteristics, and also troubles with aileron effectiveness occurred on the later version Spifires. New wing's standard armament consisted of four 20 mm cannons. The undercarriage was also modified and it improved taxiing and allowed the five bladed propeller of bigger diameter to be used. The structural changes were so large that even new name Victor was in consideration for this aircraft. The first prototype of Mk.21 version DP851 that was first flown in May 1943 was in fact older, many times modified Spifire that served for development of newer versions. This machine differed from the production ones by extended wing tips and other details similarly to the second prototype PP139. On June 6, 1943 RAF ordered large production series of Spifire Mk.21 (order no. B.981687/39 calling for 1850 pcs.). The first production machines produced by South Marston plant were delivered in January 1944. These machines encountered stability issues, though. These were so great that the production was halted until the latter were resolved at the end of 1944. The modifications consisted of elevators with new metal covering and modified trim tabs. Only then the production was run again. The production stopped again when it reached 1200 production machines, this time it was due to the end of the war in Europe. Nevertheless, the Spifire development continued with Mk.22 prototype PK312 being ready for trials in March 1945. This version featured lowered fuselage and tear drop shaped canopy. The low fuselage caused the stability issues, again and therefore subsequent prototypes were trialed with larger tail planes that featured all metal covering. These new tail planes became standard for the production machines (and were the same as on the Spiteful version that was developed in parallel). 278 machines of this version were produced at all. The last production version was Mk.24 that was externally same as Mk.22. Due to RAF's need of versatile fighter-attacker; the new version was equipped with new pylons for more rockets. The combat range was slightly enhanced by addition of fuselage fuel tank, and due to the latter the radio compartment was moved farther into the fuselage. Some of the production machines received new cannons with shorter barrels. Around 80 machines of the last Spifire version were produced with some of them even being modified on the production line from Mk.22 version (the sources vary in the particular quantities).

Spitfire Mk.24s were delivered to RAF No. 80 Squadron based in Germany. This squadron was moved to Hong Kong during 1948 and used their Spifires up to mid 1950s and then they were handed over to Hong Kong (Fighter) Sqn. RHKAuxAF. Several machines were used by the Volunteer unit based in Singapore.

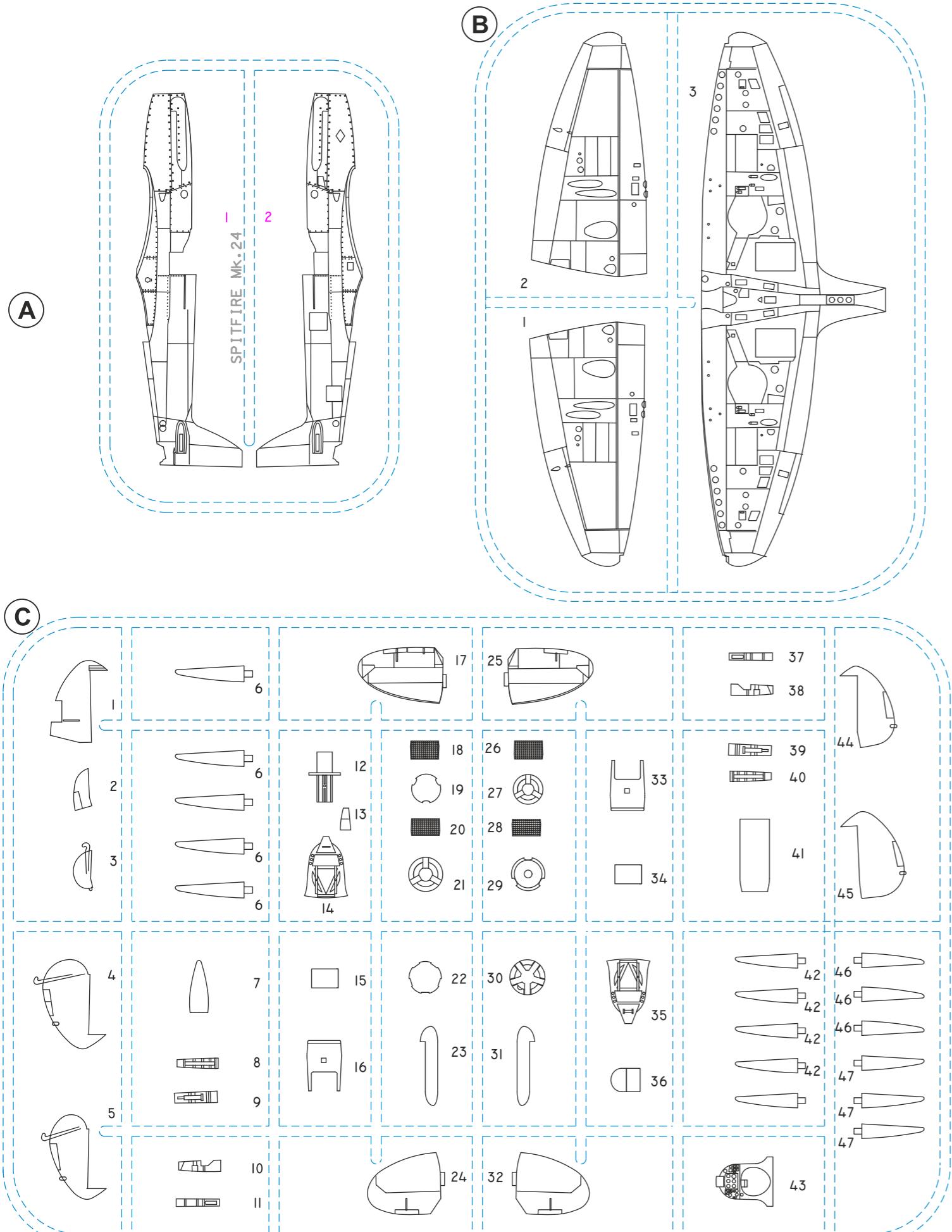
Wingspan: 11.36 m, Length: 9.96 m, Max. Speed: 724 kmh, Range/with external fuel tanks: 1,460 km/ 2065 km, Service Ceiling: 13,110 m.

Vývoj verzí letounu Spifire není prost paradoxů. Probíhal totiž prakticky po dvou liniích. Některé verze Spifiru vznikly nouzově, jako bezprostřední reakce na momentální převahu protivníka. (Tak vznikly např. verze Mk.IX či Mk.XII). Jiné verze vznikaly dlouhodobým vývojem, jako např. verze MK.VIII či MK.XVIII. Mezi tyto verze patří i Mk.21. Vývoj této varianty se rozeběhl v roce 1942. Počítalo se s motorem Griffon 61 a s novým křídlem označovaným „type Y“. To bylo pevnější, s větší plochou a většími křidélky. Původní eliptické křídlo Spifiru již nemělo vzhledem k vyšším rychlostem letu vhodné vlastnosti a u pozdních verzí Spifiru s původním typem křídla se projevovaly problémy s účinností křidélek. V novém křídle byly standardní výzbrojí čtyři kanony ráže 20 mm. Upraven byl i podvozek, což zlepšilo vlastnosti při pojízdění a umožnilo použít pětilisté vrtule o větším průměru. Rozsah změn v konstrukci byl tak velký, že se dokonce uvažovalo o novém bojovém jménu Victor. První prototyp nové verze Mk.21 DP851, zalétaný v květnu 1943, byl vlastně již několikrát přestavovaný Spifire sloužící k vývoji nových verzí. Od sériových strojů se lišil zahracenými konci křidel a dalšími detaily, podobně jako druhý prototyp PP139. RAF objednalo 6.6.1943 velkou řadu Spifirů Mk.21 (zakázka číslo B.981687/39 na 1850 ks). První sériové stroje, vyráběné závodem v South Marston, byly dodány v lednu 1944. U nich se ale objevily problémy s nestabilitou. Ty byly tak velké, že výroba byla až do jejich vyřešení na konci roku 1944 zastavena. Po úpravě vodorovné ocasní plochy, která dostala kovový potah a změněné balanční vyvážení se výroba opět rozeběhla. Byla však zastavena po vyrobení 120 kusů vzhledem ke konci války v Evropě. Vývoj Spifiru ale pokračoval, v březnu 1945 byl ke zkouškám připraven prototyp verze Mk.22 PK312. Ta dostala snížený hřbet s kapkovitou kabinou. Nízký trup přinesl opět problémy se stabilitou. Proto byly na dalších prototypech odzkoušeny nové ocasní plochy větší plochou a s celokovovým potahem. Ty se staly standardem sériových strojů. (ocasní plochy byly shodné s ocasními plochami souběžně vyvíjeného typu Spiteful). Vyrobeno bylo 278 kusů této verze. Poslední verze se stala Mk.24, která vnějškově odpovídala verzi Mk.22. Vzhledem k tomu, že RAF potřebovala spíše univerzální stíhací-útočný letoun, nesla tato verze nové závěsníky na větší počet raket. Zároveň byly montáží nádrží do trupu prodloužen dolet (díky tomu se přesunula radiostanice a dvírka jejího obslužného otvoru na trupu). Část vyrobených strojů dostala i novější typ kanónů s kratšími hlavněmi. Poslední verze Spifiru bylo vyrobeno kolem osmdesáti kusů, část z nich byla přitom upravena z rozpracovaných Mk.22 přímo na výrobní lince (prameny se liší v přesných počtech). Verzí Mk.24 byla vyzbrojena jen No.80 sqn. RAF. Ta sloužila nejprve v Německu, během roku 1948 byla převezena do Hong Kongu. Své Spifiry používala do poloviny padesátých let, pak je předala Hong Kong (Fighter) Sqn. RHKAuxAF, několik kusů používala i dobrovolnická jednotka v Singapuru.

rozpětí: 11,36 m , délka: 9,96 m, max. rychlosť: 724 km/h, dolet/dolet s přídavnými nádržemi: 1460 km / 2065 km, , dostup: 13110 m,

DÍLY - PARTS - TEILE - PIECES

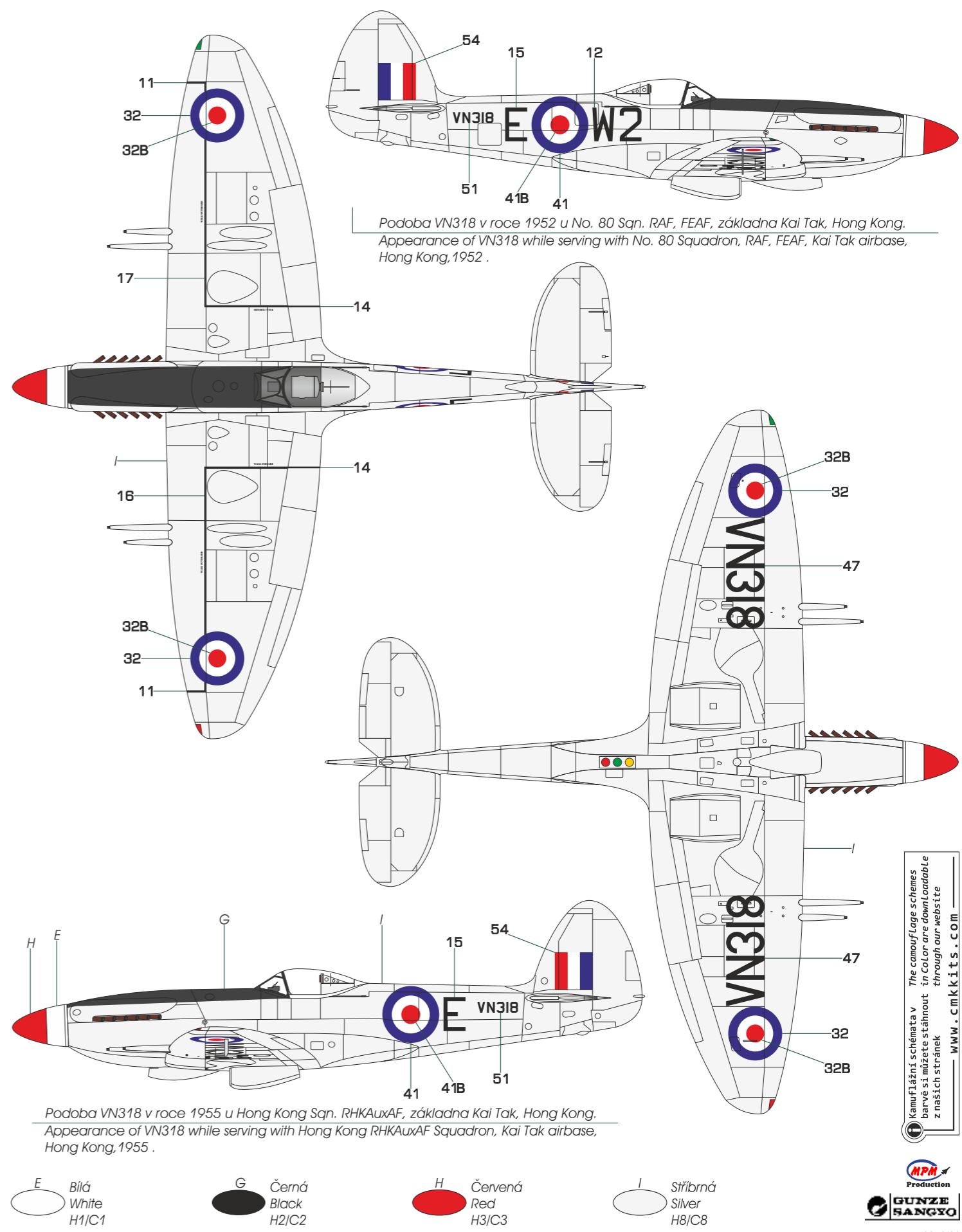
(2) SH72233 Supermarine Spitfire F. Mk.24

2012/09

Spitfire F.24, VN318 / W2-E, No. 80 Sqn. RAF, FEAf, základna Kai Tak, Hong Kong, 1952. Stejný letoun jako v předchozí kamufláži létal později se změněným kódovým písmenem a nastíkaný hliníkovou barvou.

Spitfire F.24, VN318 / W2-E, RAF No. 80 Squadron, FEAf, Kai Tak airbase, Hong Kong, 1952. Same machine as in Camo D. Later in its career this machine received aluminum dope on all surfaces and new code letter.

CAM. E

Kamuflážní schéma v barvě si můžete stáhnout z našich stránek
www.camkkits.com

MPM Production

GUNZE
SANGYO

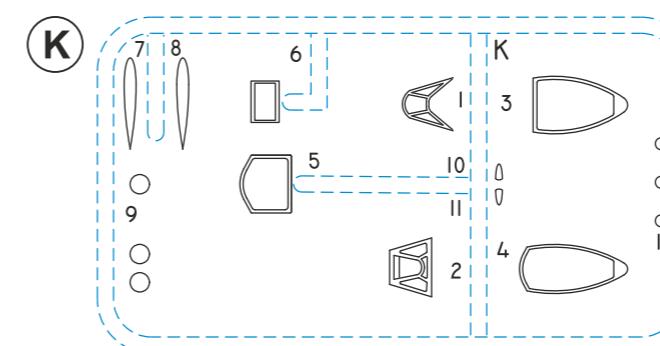
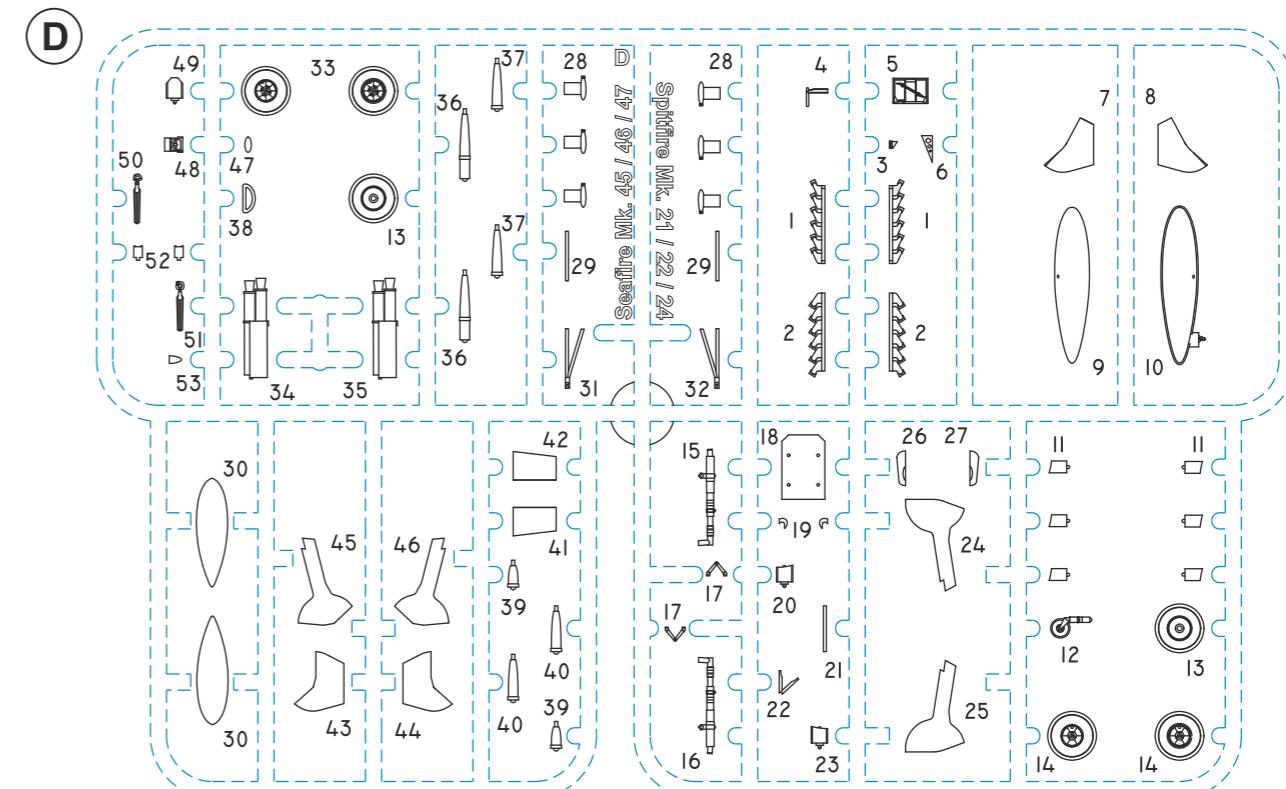
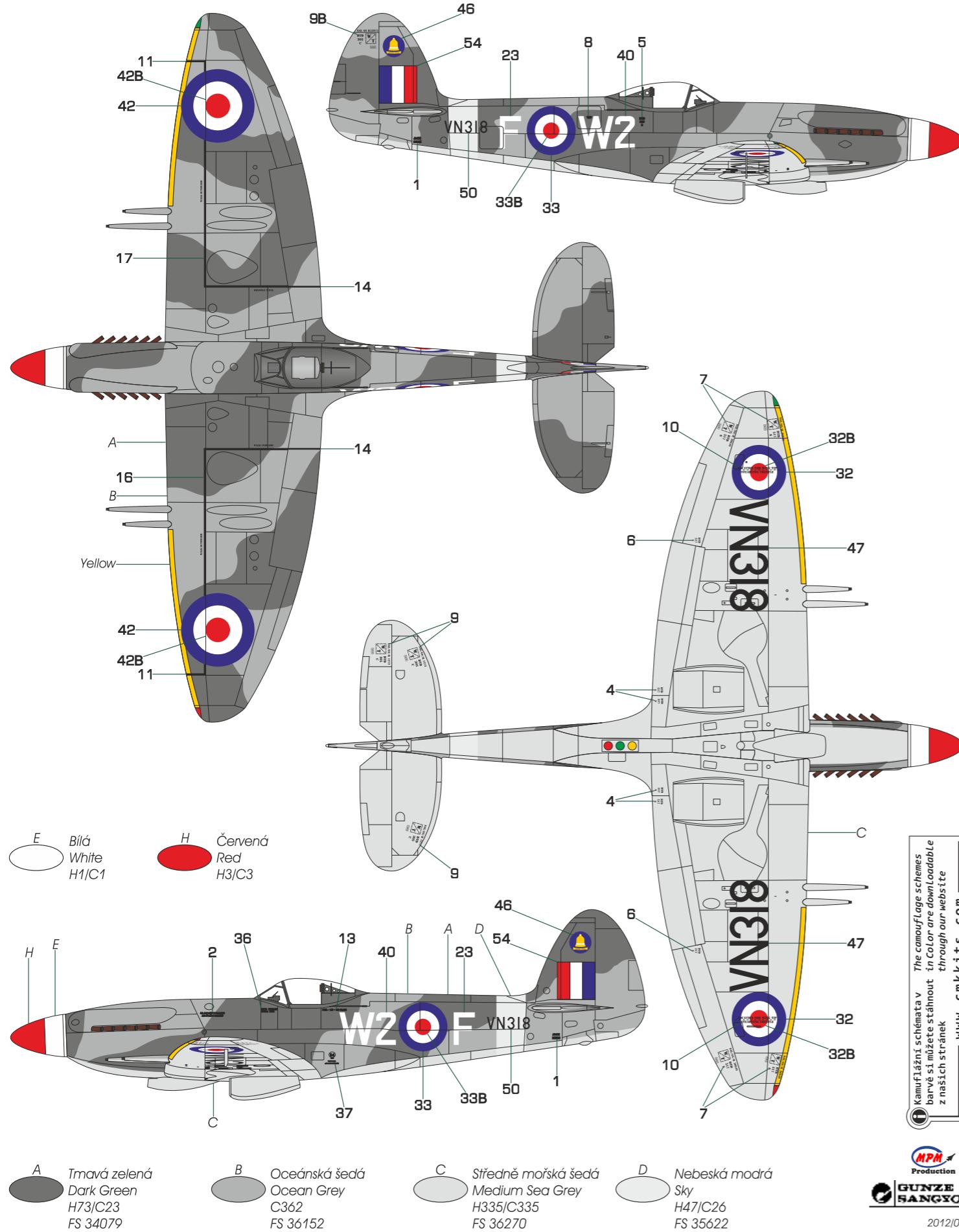
2012/08

SH72233 Spitfire F. Mk.24

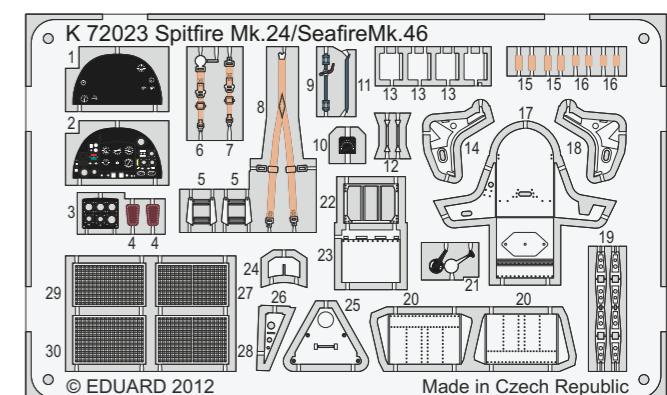
Spitfire F.24, VN318 / W2-F, No. 80 Sqn. RAF, FEAf, základna Kai Tak, Hong Kong, 1949. Po vylodění jednotky z HMS Ocean létal VN318 kamouflován.

Spitfire F.24, VN318 / W2-F, RAF No. 80 Squadron, FEAf, Kai Tak airbase, Hong Kong, 1949. When the squadron disembarked from HMS Ocean, VN318 still carried camouflage pattern.

CAM. D

Pokud chcete vylepšit svůj model Supermarine Spitfire Mk.24 zakupte si zvlášť prodávané barvené lepty MPM Production kat. čísla K72023. Lepty žádejte u svého obchodníka nebo je objednávejte na www.cmkkits.com.

Barvy GUNZE/ GUNZE Colour No.

(A)	Černá/ BLACK	H12/C33
(B)	Opálený kov/ BURNT IRON	H76/C61
(C)	Barva pneu/ TIRE BLACK	H77/C137
(D)	Šedozeleň/ GREY GREEN	C364
(E)	Hliníková/ ALUMINIUM	MC218
(F)	Tmavý kov/ DARK IRON	MC214
(G)	Hnědočervená/RED BROWN	+ 80% H47/C41 + 20% H92/C49

+ other colours on pages 9-13 (camouflage)/
+ další odstíny barev na stranách 9-13

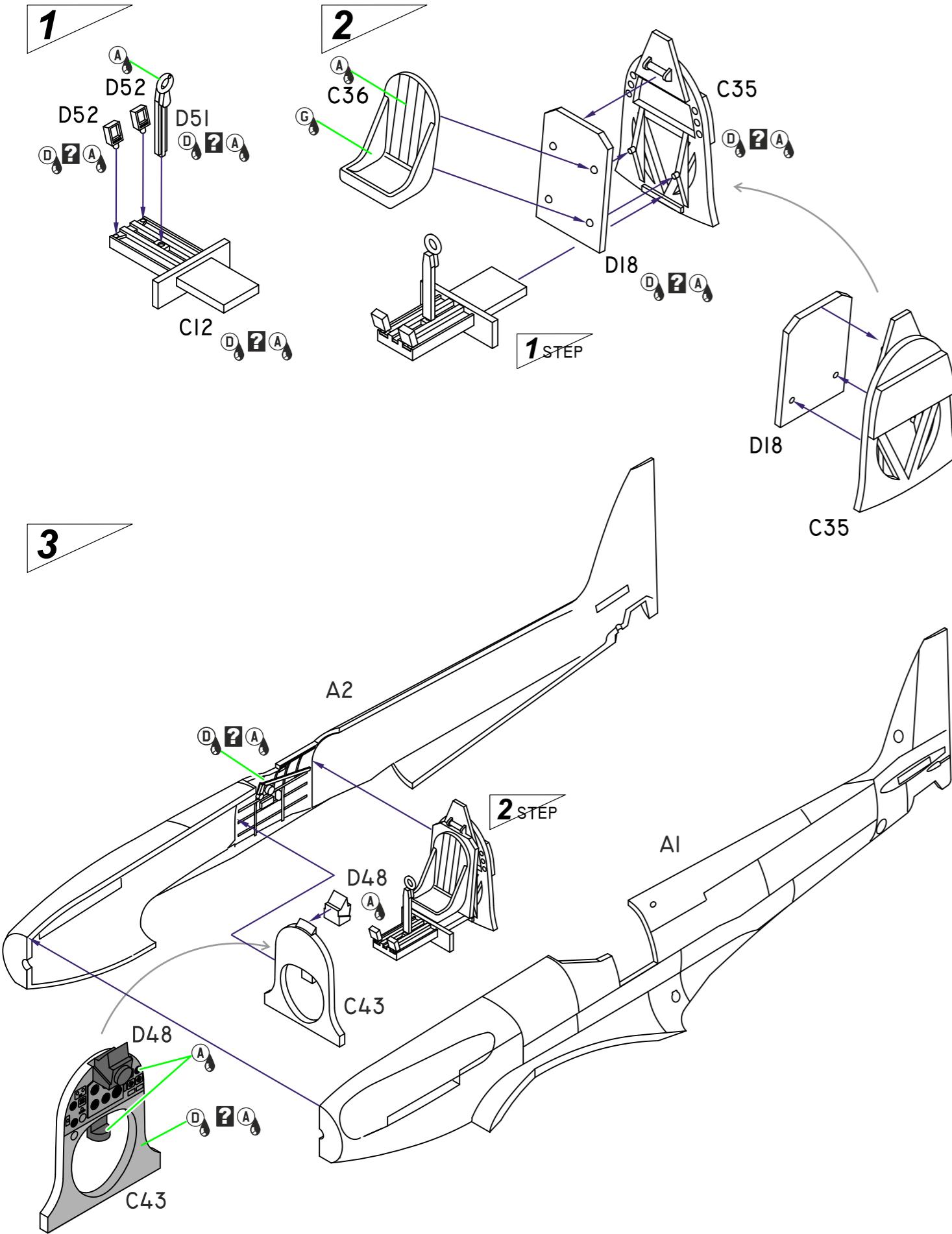
SYMBOLS

- ?
- POUŽIT KYANOAKRYLÁTOVÉ LEPIDLO
INSTANT CYANOACRYLATE GLUE
ZYANOAKRYLATKLEBER
ADHESIF CYANOACRYLAT
- OHNOTU BEND BIEGEN COURBER
- ZHOTOVIT NOVĚ SCRATCH BUILD FERTIGSTELLEN ACHEVER
- ŘEZAT/VRTAT CUT OFF/DRILL ENFERNEN DETACHER
- NATŘÍT COLOUR FARBE
GS1 colours code
- NATRIT COULEUR FARBE
GS1 couleurs code

SH72233 Spitfire F Mk.24

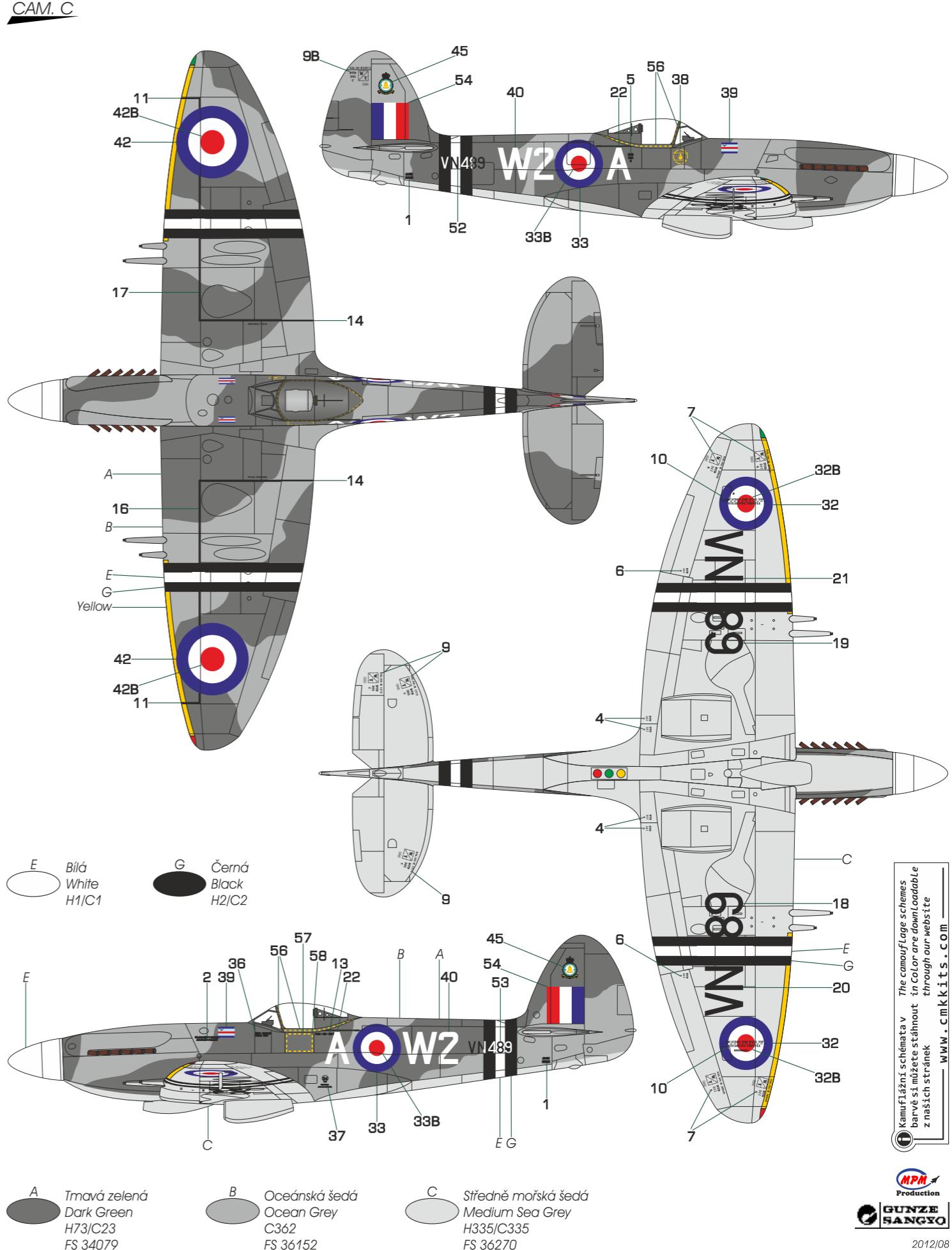
SH72233 Supermarine Spitfire F. Mk.24 (3)

SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG - ASSEMBLAGE

Spitfire F.24, VN489 / W2-A, No. 80 Sqn. RAF, FEAf, základna Kai Tak, Hong Kong, 1951. Stroj velitele squadrony nesl, jako ostatní stroje jednotky černobílé pruhy. Toto identifikační označení bylo na letadla naneseno po vypuknutí Korejské války a sloužilo k rychlému odlišení vlastních strojů od strojů nepříjemného souseda – komunistické Číny.

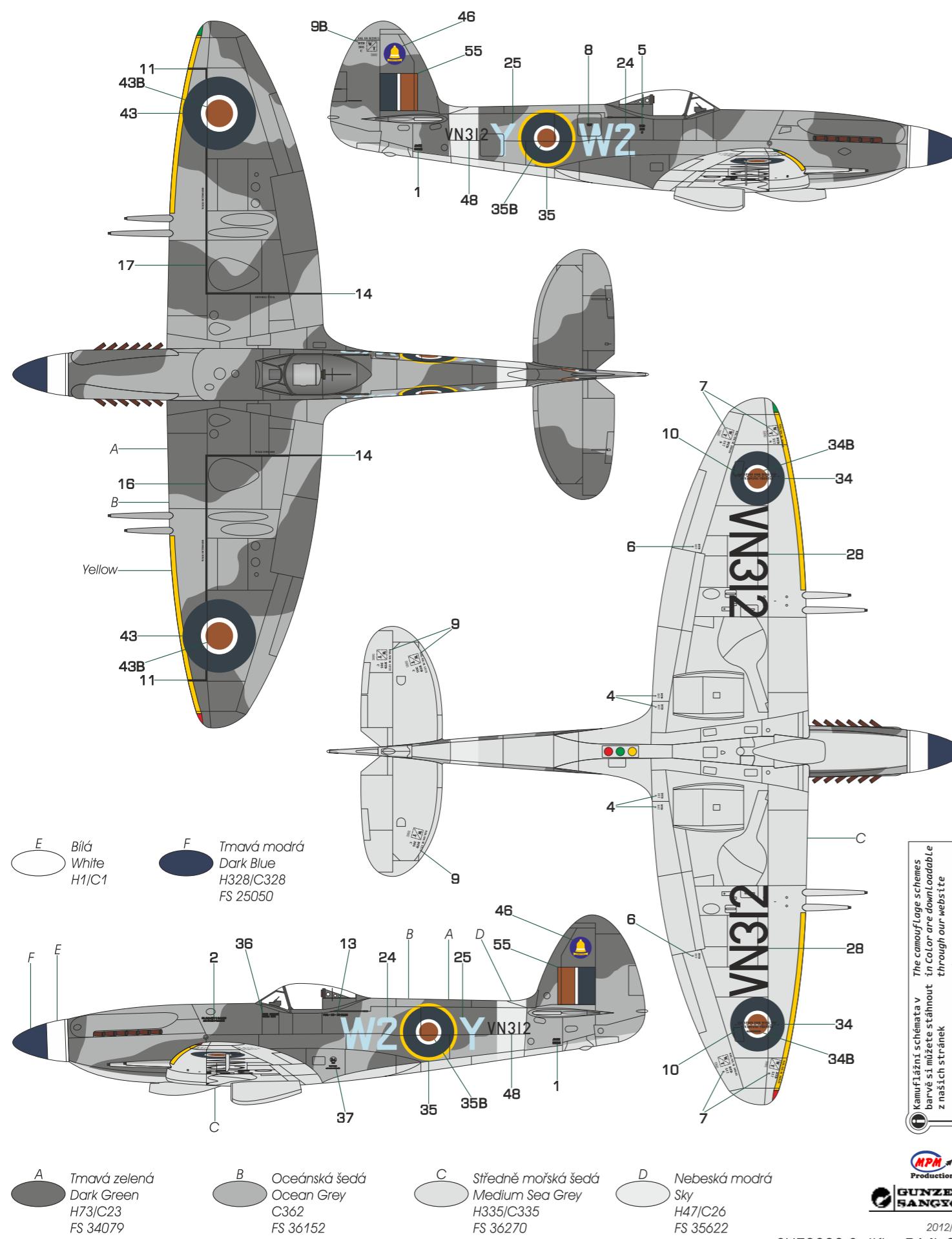
Spitfire F.24, VN489 / W2-A, RAF No. 80 Squadron, FEAf, Kai Tak airbase, Hong Kong, 1951. Squadron CO's mount, so as the other squadrons' machines, carried black and white stripes. These ID markings had been applied just after the Korean War broke out and it served for quick friend or foe (Communist China – the unpleasant neighbor) identification.

Spitfire F.24, VN312 / W2-Y, No. 80 Sqn. RAF, BAFO, základna Gütersloh, britská okupační zóna, Německo, 1948-49.

Spitfire F.24, VN312 / W2-Y, RAF No. 80 Squadron, BAFO, Gütersloh airbase, British occupation zone, Germany, 1948-49.

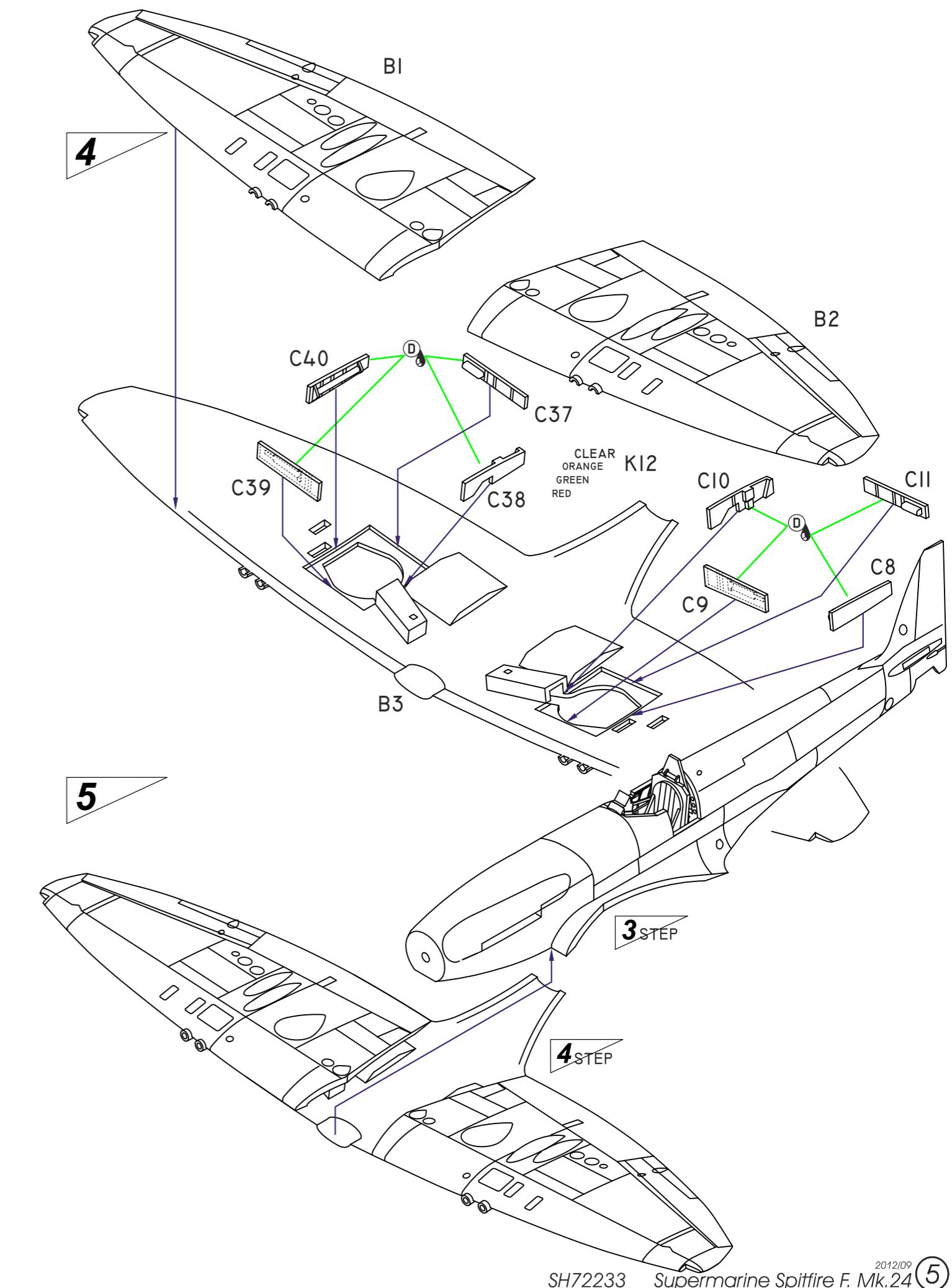
CAM. B

SH72233 Spitfire F Mk.24

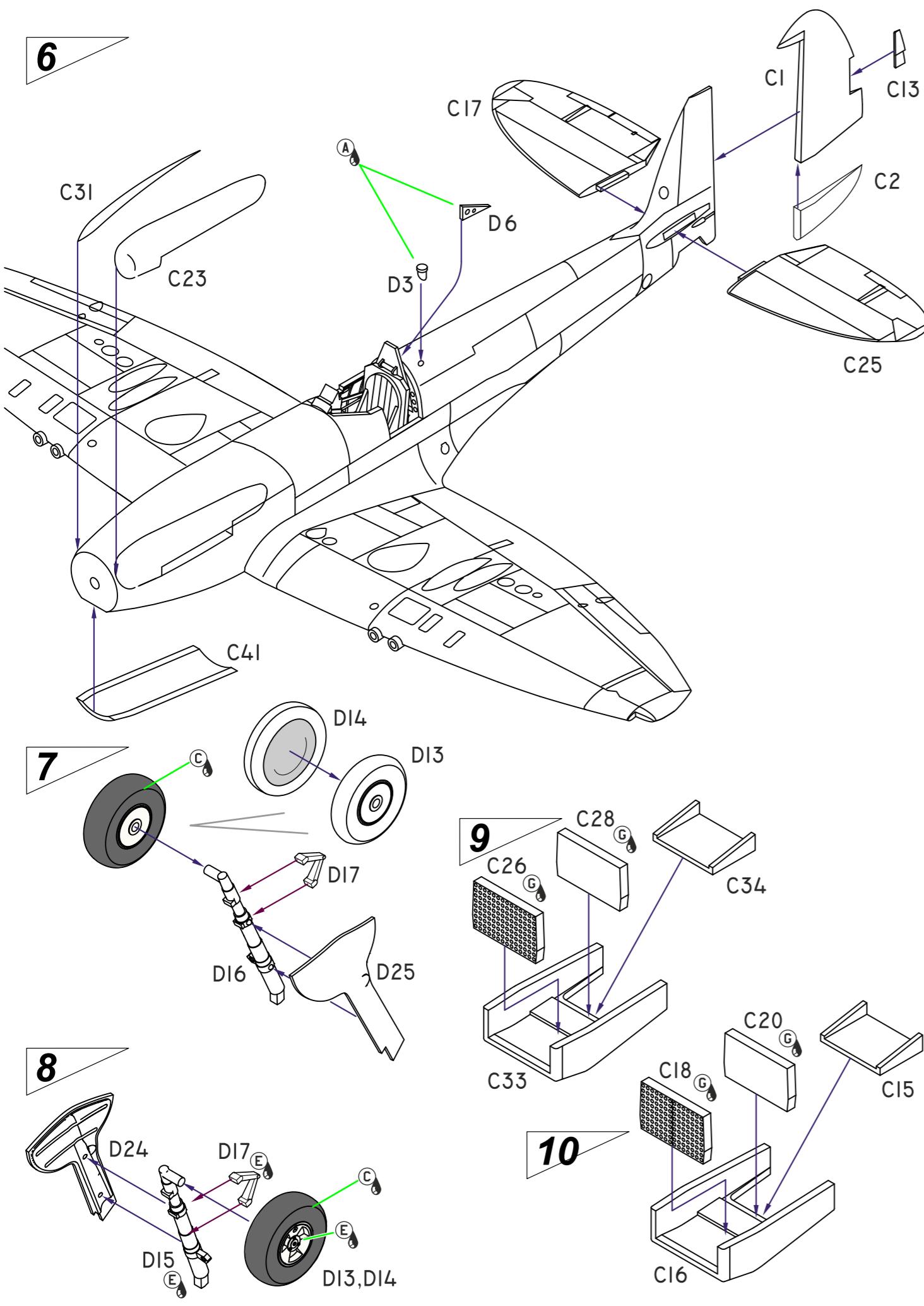
MPM
Production
GUNZE
SANGYO

2012/08

SH72233 Supermarine Spitfire F. Mk.24 (5) 2012/09

6

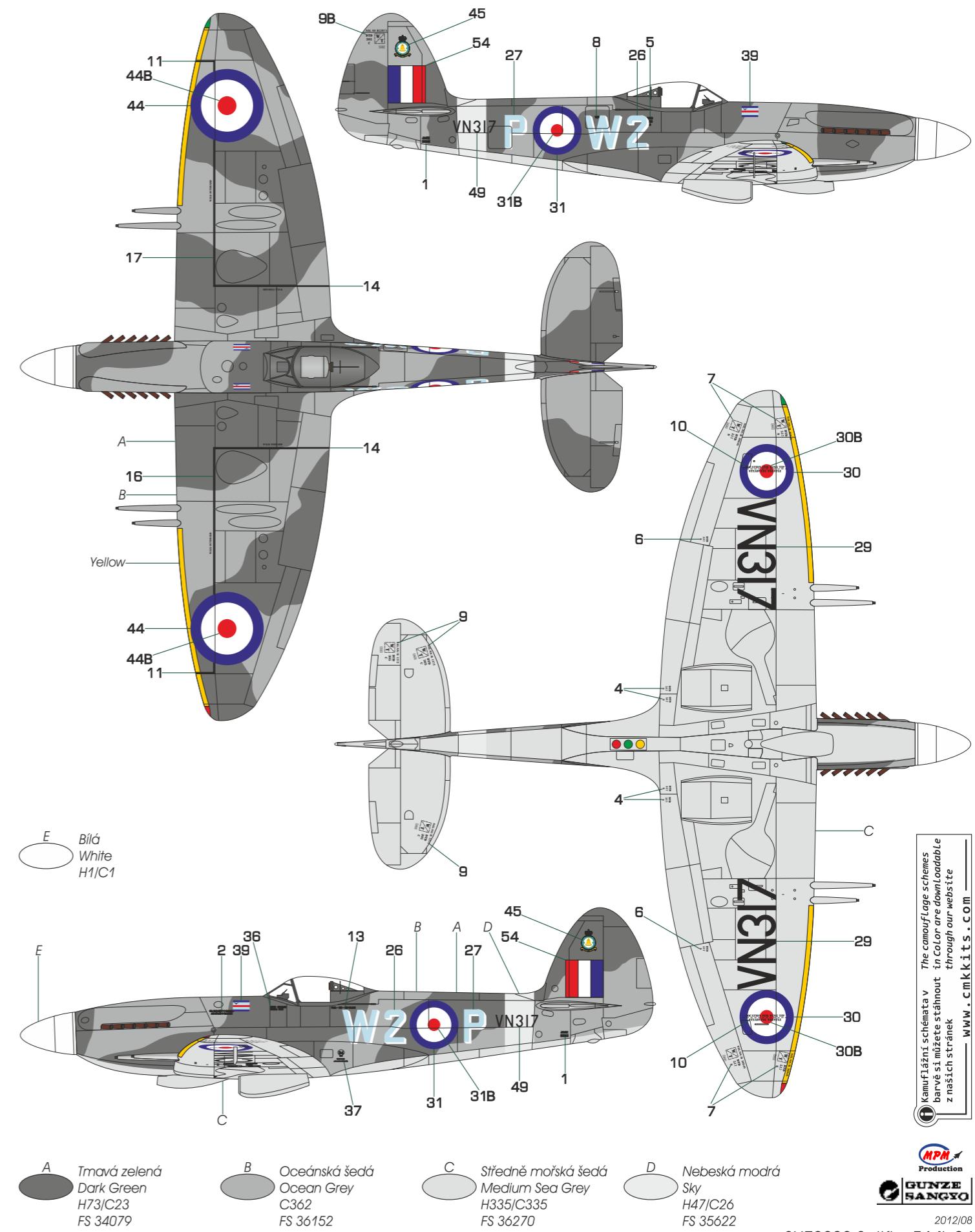
6

SH72233 Supermarine Spitfire F. Mk.24 2012/09

Spitfire F.24, VN317 / W2-P, No. 80 Sqn. RAF, BAFO, základna Gütersloh, britská okupační zóna, Německo, 1948-49. Stroj velitele squadrony byl ozdoben nejen vlaječkou velitele pod kabinou, ale měl znak squadrony na kýlovce a stíhaná písmena trupového kódu.

Spitfire F.24, VN317 / W2-P, RAF No. 80 Squadron., BAFO, Gütersloh airbase, British occupation zone, Germany, 1948-49. Squadron CO's mount carried not only his pennant under cockpit but also squadron badge on the fin and code letters with drop shadows.

CAM. A

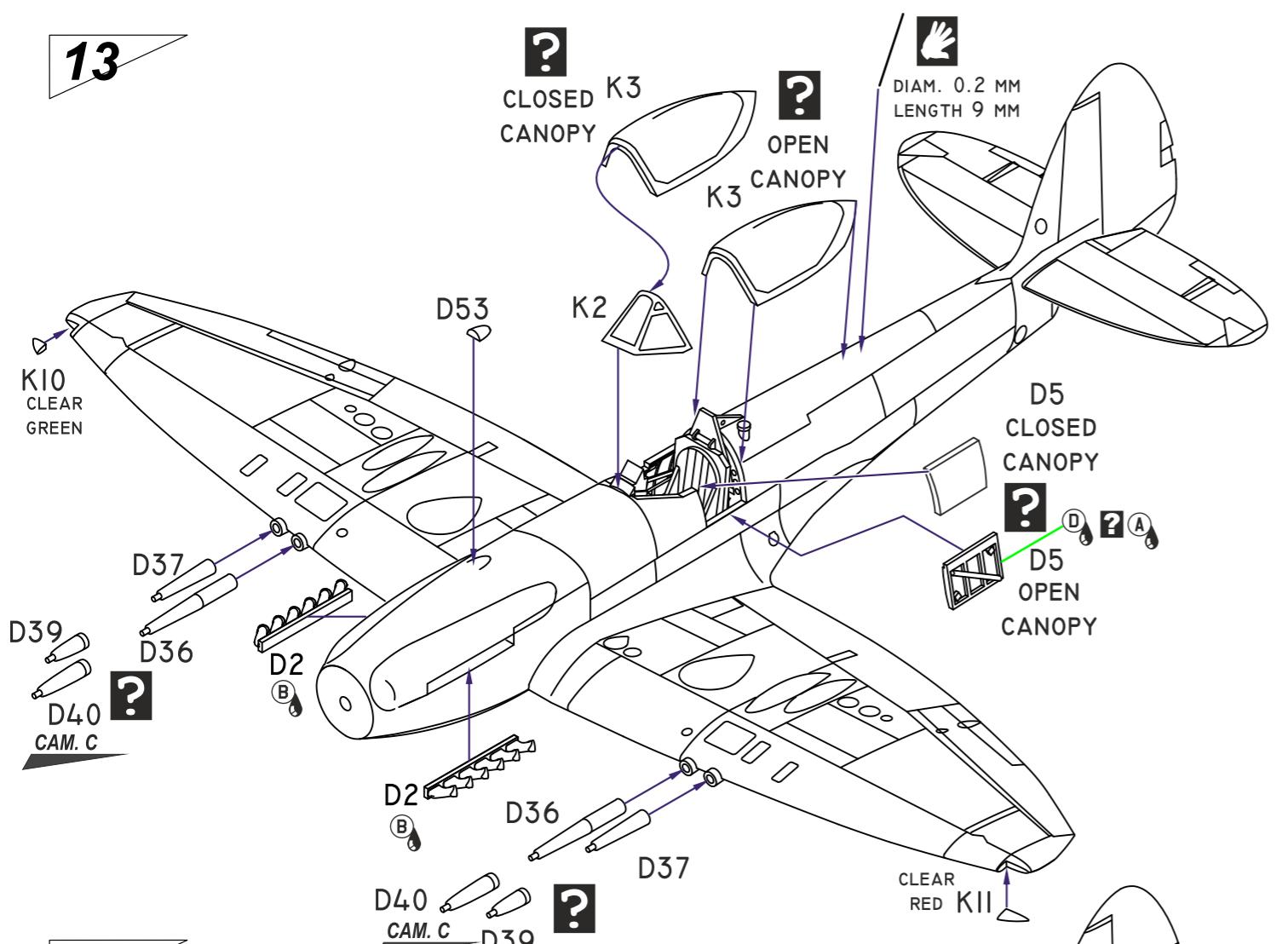
The camouflage schemes in color are downloadable through our website
www.camkkits.com

MPM Production
GUNZE SANGYO

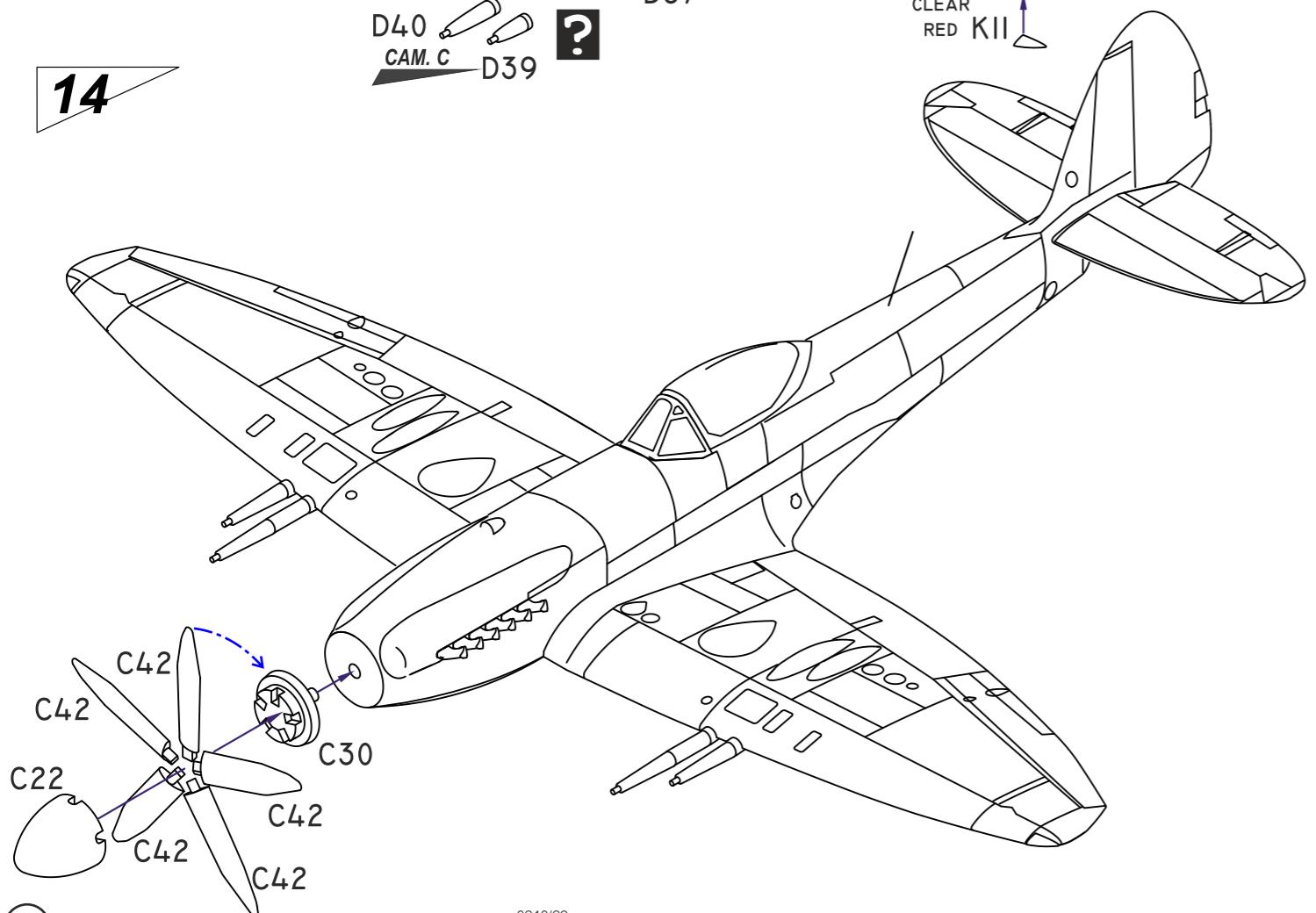
2012/08

SH72233 Spitfire F Mk.24

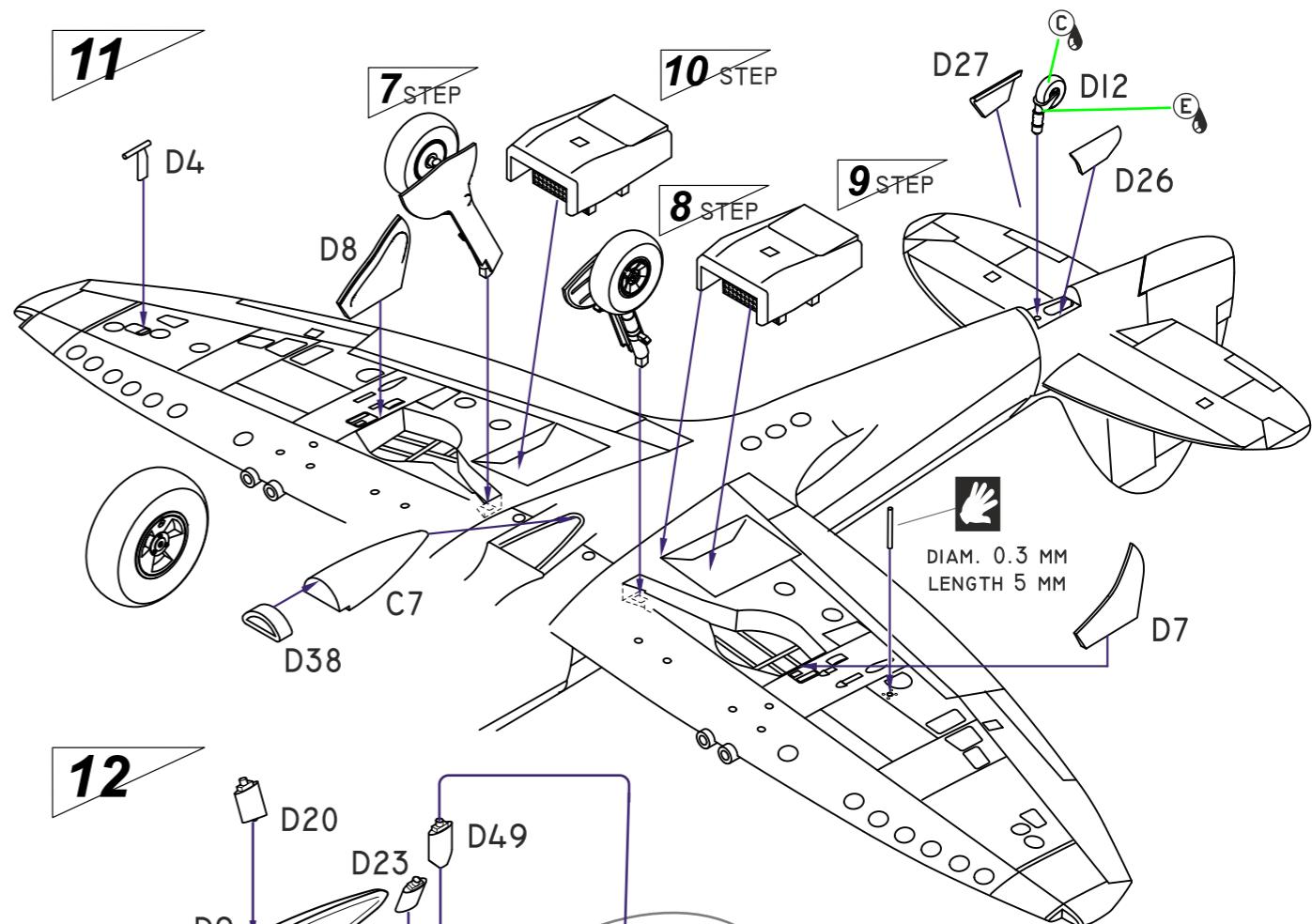
13

14

11

12

